त) [दंतवा दंत:], ट) [चंदवाव तर.], ८) दंतवाव तर.;
त) दंतवा था., दंतवा तर.;
त) दंतवा था., ठ) [दंतवा चंट:],
त) [वव:], त) [वारंत दथ: ।व"त],

ת) לקמן טו:, ט) ולקמן לה:ן,

י) נטהורה. יעב"ץ], ל) נלקמן

טו:], () [לעיל ו:], מ) [שייך לעיל במשנה], () ל"ל לרב אסי,

ק א מיי' פ"ה מהלכות איסורי ביאה הל' יח סמג לאוין קיא

קפו סעיף יג: קפו סעיף יג: קא ב מיי שם הלי כד טוש"ע "ד סימן קפו סעיף יג:

י״ד סימן קפו סעיף יג: קב ג מיי פ״ד מהלכות משכב ומושב הלי ז: קג ד מיי שם הלכה ז ועיין בהשגות ובכ״מ ופ״ד מהלי איסורי ביאה הלכה ט סמג לאוין מיקורי ביחה הכנה ט פתג נחוץ קיא ועשין רמג וטוש"ע י"ד סימן קפו סעיף א: קד ה מי" פ"ד מהלי משכנ ומושב הלי ז: קח ו מי" פ"ד מהלי איסורי

ביאה הל׳ ע סמג שם

טוש"ע י"ד סימן קפד סעיף יא וע' בטור ובב"י: ז [טוש"ע י"ד סימן קפה סעיף

תום' הרא"ש עד שתחיה המכה. אין לפרש דאתוך ד' לילות קאי אבל לאחר ד'לילות אפילו לא חיתה לאחר ד' לילות אפילו לא חיתה טמאה דא"כ ליתנייה בעדיות גבי קולי ב"ש וחומרי ב"ה. וליכא נמי לפרושי דבחיתה תליא מילתא בין תוך ד' לילות בין לאחר ד' מדתנן לקמן בפרק בין לאחר ד' מדתנן לקמן בפרק . בת׳ הגיע זמנה לראות ב״ד בת' הגיע זמנה לראות ב"ה אומרים עד מוצאי שבת ד' לילות ולא מפליג בין חיתה ללא חיתה. הלכך נ"ל דשיעור דחיתה לאחר ארבע לילות אבל דחיתה לאחר ארבע לילות אבל תוך ז' אפילו חיתה טהורה ועור נראה לדקדק מדתנן בתולה שדמיה טהורוך ואמאי בתוך ד' טהורה בכל ענין ומתני בתוך ד' טהורה בכל ענין ומתני בתוך ד' לילות אייר מראה דמים שלה משום דבנשתנו אין סברא לחלק: דבנשתנו אין סברא לחלק: דבנשתנו אין סברא לחלק: דבושתנו אין סברא לחלק: דבושתנו אין סברא לחלק: וראתה טמאה. תימה לי מאי וראתה טמאה. תימה לי מאי וראתה טמאה. תימה לי מאי המ"ל היינו עד שתחיה המכה קמיל היינו עד שתחיה המכה הכי מפרש שמואל לקמן כל זמן שהרוק מצוי בתוך הפה. וצ"ל דאגב דבעי למימר מילי אחרנייתא נקטיה נמי להך אע"ג דשמעינן לה מאידך דשמואל ואפילו למיד בריש מינים בוול למיד בריש מינים בוול למיד בריש מינים בוול למינו מינים ביולים מינים ביולים מינים מינים בוול למיד בריש מינים בוול למיד בריש מינים בוול למינים ביולים מינים ביולים מינים ביולים מינים ביולים מינים ביולים ביו ישמואל ואפילו למיי בויש תינוקת בעל ולא מצא דם (טהור') וחזר ובעל ומצא דם טהורה שאני התם דמעיקרא לא מצא דם ואיכא למימר בעל בהטייה ולא צד בתוליה הלכד בהוסייה דא צו בנולייה הלכן כשחזר ובעל ומצא דם תלינן בדם בתולים. אבל הכא דמעיקרא מצא דם השתא דלא מצא בביאה זו אמרינן דחיתה המכה. וא״ת הכא בלא הגיע זמנה איירי וכל לילות שבימי קטנות אינן חשובות אלא כלילה אחת ונותנין לה עוד שלשה לילות בימי נערות כדאיתא לקמן בפרק בתרא. אפילו חיתה טהורה. וי"ל דהא אינו בשלא פסקה מחמת היינו בשלא פסקה קאמרי היינו בשלא פסקה קאמרי היינו שתומיה הרכה היינו ומנה איירי וכל לילות שבימי ב״ה עד שתחיה המכה היינו ב״ה עד שתחיה המכה היינו בין תוך ד' לילות בין לאחר ד' לילות. והא דתנן לקמן גבי הגיע זמנה ב״ה אומרים עד מוצאי שבת ד' לילות היינו בשלא חיתה המכה. וא״ת א״כ בשא היותו הבכור. זה וא כ תבדוק שמא פסקה מחמת תשמיש וי"ל דלא מצינו בדיקה כזאת דלא מהניא לטמאותה עכשיו אלא שאם תראה אחרי כן שתהיה טמאה. אע״ג דלעיל מצרכינן בדיקה משום וסת לא ימי דהחת הוא לכרוע לה ומח דמי דהום ההאיקבוע להדוחת כל ימיה כל זמן שלא תעקרנו: **עברה** עליה לילה אחת בלא תשמיש וראתה טמאה ודוקא . בו ביום שאין בו תשמיש אבל בו ביום שאין בו תשמיש אבל שמשה ביום של אחריו כל ראיות של אותו היום טהורות אם לא פסקה מחמת תשמיש כדאמרינן בפרק בתרא שנתן לה ד׳ ד׳ לילות מתוך י״ב חדש וה"פ דברייתא דשמשה ולא פסקה מחמתתשמיש כל ראיות פסקה מחמתתשמיש כל ראיות של אותו יום טהורות אפילו שלא מחמת תשמיש אבל ראיות של מחרת לא: **אמאי**

אלא לרב דאמר מעין אחר הוא תבדוק. הוה מלי לשנויי דרב מוקי במבקשת לישב אלא דניחא ליה לשנויי אליבא דתרוייהו מתני׳ בענין אחד: אפילן הכי מימי מהרה לימי מומאה לא קבעה. ואין להקשות לר"א דאמרט כל אשה שעברו עליה ג' עונות כו'

תבדוק בימי טוהר שמא תפסוק ג' עונות דהכי נמי מימי טהרה לימי טומאה לא מקרי הפסקה:

מומשמשת בעדים. הארבע נשים ולחשה שיש

לה וסת קאי: שלא פסקה מחמת תשמיש. דכל פעם שמשמשת רוחה אפילו תשמיש מופלג מחבירו חדש או שלשה חדשים הוי דם תשמיש וטהור כדאמר בפ' בתרא (לקמן סה:) מעשה ונתן לה רבי ד' לילות מתוך שנים עשר חדש וכי שמשה בלילה וראתה למחרתו או בלילה שלאחר כך בלא תשמיש טהורה אבל אם ראתה יום שני לשמושה טמאה כדהאמר עבר עליה לילה אחת בלא תשמיש כו' וביום תשמיש נמי אם נשתנו מראה דמים שלה משל אמש טמאה ואם פסקה מחמת תשמיש וראתה אחרי כן אפילו באותו יום בין בתשמיש בין בלא תשמיש טמאה דודאי חיתה המכה וכלו בביאה ראשונה כל דמי בתולים ואפילו י לרב אשי דאמר בפרק בתרא (שם סד:) בעל ולא מלא דם וחזר ובעל ומלא דם טהורה היינו משום דאימא בביאה ראשונה בעל בהטייה כשמואל אבל הכא דבביאה ראשונה מצא דם ובשניה לא מלא דם ודאי חיתה המכה:

בל הנשים בחזקת מהרה לבעליהן. פירשתי לקמן פ"ב (דף טו.): חדא מכלל חברתה איתמר. פיי רשב"ם דהך דהכא איתמר מכלל ההיא דלקמן ואין נראה דבההיא לא פירש שמואל דאיירי בעסוקה בטהרות אלא רבא דייק בפירקין מדלא מפליג ליה רבי אבא לרבי זירא ביש לה וסת לטהרות בעיא בדיקה לבעלה לא בעיא בדיקה אין לה וסת לבעלה נמי בעיא בדיקה ש"מ קסבר שמואל כל לבעלה לא בעיא בדיקה לכך נראה לפרש דההיא איתמר מכלל הך דהכא ומשום דרבי אבא הוה ידע מהך דהכא דאף אין לה וסת לא בעיא בדיקה לבעלה לא מפליג לרבי

זירא הכי: תניא נמי חבי בו'. אצל לצעלה מותרת וא"ת ודילמא דוקא ביש לה וסת איירי וי"ל מדתני סיפא אבל הניחה בחזקת טמאה מכלל דמיירי באין לה וסת דאי ביש לה וסת דוקא ה"ל לפלוגי בדידה אפילו אם הניחה בחזקת טהורה אם אין לה וסת כו׳ אלא משום דאף באין לה וסת לא משכחת טמאה לבעלה אלא בהניחה בחזקת טמאה ובסמוך בברייתא דחמרין ופועלין כו׳ דקתני נמי אבל הניחה בחוקת טמאה אע"ג דביש לה וסת מיירי היינו משום דבהניחה בחזקת טמאה אשמועינן אפילו ערה טמאה עד שתאמר טהורה אני אבל הניחה בחזקת טהורה באין לה וסת היכא דערה לא בעיא בדיקה דכיון

דבא מן הדרך מסתמא תובעה ואמרינן לקמן (דף יב.) כיון שתבעה אין לך בדיקה גדולה מזו וה"ר יהודה בן הר"ר י"ט כתב דרישא דברייתא זו הכי שנויה בתוספתא מעוברת ומניקה בועלה טהור פירוש אפילו לרבי עקיבא דאמר לעיל ברואה דם דמטמאה בועלה למפרע וכל אשה שיש לה וסת וכן שאר כל הנשים פי׳ דאין להן וסת דאין סברא לפרש בתולה וזקנה דאם כן הוה תני להו

ב"ש היא דאמרי. בפרק בנות כותיםש מעין אחד הוא: יושבת קתני. שכבר נכנסו ימי טוהר: דילמה קבעה לה וסח. תוך שמונים דנקבה ג' ראיות מעשרים לעשרים לרשב"ג ולרבי ב' ראיות משלשים לשלשים שכשיכלו ימי טוהר ה"ל וסת לעשרים: המכה. מכת בעילה דכל זמן שתהא רואה דם מתמת חשמיש דם

מוסף רש"י תינוקת שלא הגיע זמנה לראות. נמסכם נדה (ה.) אמר אימתי הגיע זמנה לראות משיגיעו ימי הנעורים (בתובות משיגיעו ימי הנעורים נותנין לה ארבע לילות.לשמש, ואפילו רואה אמרינן דם שמש, ומפינו לומה ממויק לם בתולים הוא (לקמן סד:) שכל דמים שתראה בהן מחמת דמים שתראה בהן מחמת תשמיש מחוקינן להו בדם בתולים (כתובות ו.). עד שתחיה המכה. כל זמו שחינה שתחיה המכה. כל זמן סקינס משמשת בלא דס לא חיתה המכה (שם). כל הנשים בחזקת טהרה לבעליהן. בלו בליקה, עלא החכרה כדיקה אלא לעסומה בטהרות ולקחו תום' הרא"ש (המשך) תשמש בעדים. דלמא נשתנו מראה דמים שלה אע"ג

מואה ומים שלה אע"ג דאיירינן בשלא הגיע זמנה והך לא בעיא בדיקה דהא תניא לעיל דעד שלא הגיע פרקה הרי . היא כחזקת טהורה ואיז הנשים היאבחוקונטוחו הזאין הנשים בודקות אותן מ"מ אמתני" קא פריך דאיירי בהגיע זמנה: אימור שמש עכרן. ואין לומר תבדוק אימור נשתנית עכירה ואת מעכירה אחרת שאינו צוכר לעולם בשוה ובכל עניז עוכר לפולם בשוח הבל ענין שעכרו טהור: **פשיחא** שחרית. טהרות היא ועדיפא מינה הוה מצי למפרך דכיון דקתני בשעת שהיא עוברת לשמש את ביתה שהיא עובדות שמש את ביחה למה לה שתבדוק שחרית לשמש כל היום וערבית לשמש כל הלילה בבדיקה זו סגיא אלא משום דאיכא למימר לא סמכינן על ההיא בדיקה (שלי ראי) משום דאמרינן לעיל ראי, משום האמוינן עיצי דאינה מכניסתו לחורין ולסדקין: אלא אי איתמר אסיפא איתמר. ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה. מכאן הא דקתני נו או היא דקונה כוונר ומשמשת בעדים היינו לאחר תשמיש אחד לו ואחד לה כמתני׳ דפ׳ כל היד ולא כפי׳ רש״י שפירש אחד לפני רש"י שפירש אחד לפני תשמיש ואחד לאחר תשמיש ראם כן הוה ליה למימר אלא אי איתמר ארישא איתמר משמשת בעדים ועוד מאי כי ומשמשת בעדים ועוד מאי כי קאמר ובשעה שהיא עוברת לשמש אתביתה היינו משמשת בעדים: א' מתני' ה"א ה"מ באשה שיש לה וסת והא דקתני בא שוו שיש לוו מון ערות בין כל הנשים היינו בין ערות בין ישנות: ואוקימנא בעסוקה בטהרות. וא"ת והלא לא פירש שמואל כדבריו בהדיא דאייר בעסוקה בטהרות אלא דר׳ אבא דר׳ אבא גופיה לא קים ליה אלא מהך דהכא א"נ ר' אבא . זים ליה שפיר דשמואל ופירשו קים יה שפירו שמואל (פיו ש) בדבריו בעסוקה בטהרות: בד"א בטהרות. תימה מאי תניא נמי הכי דילמא באשה שיש לה וסת איירי וי"ל דסמיך . ארישא דברייתא השנויה מעוברת ומניקה מעוברת ומניקה מטמאות במגע וטהורות לבעליהן בד"א . בחזקת טהרה פי׳ בועלה טהור בחוקת מחודו פי בועלו מחוד אפילו לר׳ עקיבא דאמר לעיל דרואה מעת לעת מטמאה את בועלה. וכל אשה שיש לה וסת ישאר כל הנשים. פי׳ אפילו איז להם וסת מטמאות במגע אין כחם וסון מטבאות במגע לטהרות וטהורות לבעליהן כלומר מותרות לבעליהן בלא

בדיקה:

בתולים הוא: לא שנו. אבית הלל סבית שמאי היא דאמרי מעין אחד הוא וסתם ⁴ קאי: שלא פסקה. ממראות דם: לן תנא כב"ש סתם ואחר כך מחלוקת הוא מחמת תשמיש. דכל זמן ששמשה וכל יסתם ואח"כ מחלוקת אין הלכה כסתם ראתה: וראתה שלא מחמת תשמיש. ואבע"א מי קתני מבקשת לישב יושבת כלומר אפילו חזרה וראתה ביום שלא קתני אי יושבת מאי למימרא מהו דתימא מחמת תשמיש מחוקינן לה בדם תיבדוק דדילמא קבעה לה וסת קמ"ל דמעין בתולים הואיל ומחמת תשמיש לא מהור למעין ממא לא קבעה הניחא ללוי פסקה: אבל פסקה מחמת תשמיש. ששמשה פעם אחת ולא ראתה ואחרי דאמר שני מעינות הם אלא לרב דאמר מעין כן ראתה בין שראתה מחמת תשמיש אחר הוא תברוק דילמא קבעה לה וסת בין שלה רחתה מחמת תשמיש טמחה אפילו הכי מימי מהרה לימי מומאה לא דאמרינו כיוו דבשעת תשמיש פסקה קבעה: ומשמשת בעדים וכו': תנן התם פעם אחת רגלים לדבר שהבתולים תינוקת שלא הגיע זמנה לראות ונשאת ב"ש כלו כבר וזה ממקום טמא ירד: נשתנו אומרים נותנין לה ארבע לילות וב"ה אומרים מראה דמים. ממראה דם בעילה אעד שתחיה המכה אמר רב גידל אמר ראשונה: משמש בעדים. אחד לפני שמואל לא שנו אלא שלא פסקה מחמת תשמיש ואחד לאחר תשמיש: כאן ששמשה. הא דקתני שאינה משמשת תשמיש וראתה שלא מחמת תשמיש יאבל בעדים משום דשמשה עכשיו דאי נמי פסקה מחמת תשמיש וראתה ממאה עבר חזיא לאחר תשמיש ונשתנו מראה לילה אחת בלא תשמיש וראתה ממאה הדם טהוריןי : דאימור שמש עכרן. נשתנו מראה דמים שלה ממאה מתיב ר' יונה חבר התשמיש: כחן שלח שמשה. ובתולה שדמיה מהורים אמאי תשמש בעדים הא דאמר נשתנו מראה דמים שלה דדילמא נשתנו מראה דמים שלה אמר רבא טמאה שלא שמשה היום אלא בטהרות אימא רישא חוץ מן הנדה והיושבת על דם עסקה סמוך לבדיקה הילכך לענין טהרות שחרית וערבית בעיא בדיקה מוהר הוא דלא בעיא בדיקה אבל בתולה ולפני תשתיש היינו טעמא דלא בעיא שדמיה מהורין בעיא בדיקה אלא קשיין בדיקה דכיון דלחחר תשמיש לא בעיא אהדדי כאן ששמשה דאימא שמש עכרן כאן בדיקה לפני תשמיש נמי לא אלרכוה שלא שמשה תניא נמי הכי בד"א שלא פסקה רבנן דאמרינן לקמן [יב.] כל לבעלה לא מחמת תשמיש וראתה שלא מחמת תשמיש בעיא בדיקה אלא מגו דבעיא בדיקה אבל פסקה מחמת תשמיש וראתה ממאה לאחר תשמיש לטהרות בעיא נמי עבר לילה אחת בלא תשמיש וראתה ממאה בדיקה לפני תשמיש לבעלה והכא ליכא מגו. לישנה החרינה כהן ששמשה לחחר נשתנו מראה דמים שלה ממאה: פעמים היא תשמיש ראשון לא בעיא בדיקה ואפילו צריכה וכו': א"ר יהודה אמר שמואל לא שנו שחרית וערבית ואפילו נשתנו אימור אלא למהרות אבל לבעלה מותרת פשימא שמש עכרן והא דתני נשתנו טמאין שחרית תנן אלא אי אתמר אסיפא אתמר כשלה שמשה לחחר לילה הרחשון ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה א"ר ולאו טעמא הוא דא״כ אפילו לא נשתנו יהודה אמר שמואל לא שנו יאלא באשה נמי טמאה דהא עברה עליה לילה עסוקה במהרות דמגו דבעיא בדיקה למהרות אחת בלא תשמיש אמרינן לעיל דטמחה: לח שנו. הח דתנן שחרית בעיא נמי בדיקה לבעלה אבל אינה עסוקה וערבית בודקת: אבל לבעלה מוחרת. במהרות לא בעיא בדיקה מאי קמ"ל תנינא בלא בדיקה: פשיטא שחרים חכן. יכל הנשים בחזקת מהרה לבעליהן אי דטהרות הוא דהא אין משמשין מטה ממתני' הוה אמינא הני מילי באשה שיש לה ביוסס: מגו דבעיא בדיקה לטהרות. וסת אבל אשה שאין לה וסת בעיא בדיקה לחחר תשמיש שמח רחתה לחחר והא מתני' באשה שיש לה וסת עסקינן מתני' תשתיש מחמת תשמיש: בעיה נמי בין שיש לה וסת בין אין לה וסת והא קמ"ל בדיקה לבעלה. לפני תשמיש: הא נמי **תנינא.** במתני' פ"ב (לקמן טו.): בחזקת דאע"ג דיש לה וסת המגו דבעיא בדיקה טהרה לבעליהן. ומתניתין דקתני למהרות בעיא נמי בדיקה לבעלה והא אמרה דבעינן בדיקה על כרחך הכי מתרלת שמואל חדא זימנא ®ראמר רבי זירא אמר לה מתניתין דהכא בעסוקה בטהרות רבי אבא בר ירמיה אמר שמואל אשה שאין והתם בשחינה עסוקה בטהרות: והח לה וסת אסורה לשמש עד שתבדוק ואוקימנא מתני׳ דהכח ביש לה וסת עסקינן. יבעסוקה במהרות יחדא מכלל חברתה דהתני ואע"פ שאמרו דיה שעתה וכו' אתמר יתניא נמי הכי בד"א למהרות אבל והא ודאי בשיש לה וסת ועלה מיירי לבעלה מותרת יבד"א שהניחה בחזקת שמואל ואמר אבל לבעלה מותרת אבל מהורה אבל הניחה בחזקת ממאה לעולם אין לה וסת לא קאמר: בין יש לה בין אין לה. דכיון דאמר יש לה וסת בעיא היא יבמומאתה עד שתאמר לו מהורה אני בדיקה כ״ש דאין לה וסת ואכולהו בעא

קאמר שמואל אבל לבעלה מותרת. והא דאיירי מתניתין ביש לה וסת הא קא משמע לן דאף על גב כו': והאמר שמואל חדא זימנא. דאפילו אין לה וסת לא בעיא בדיקה לבעלה אלא אם כן רגילה לעשות טהרות: ואוקימנא. לקמן [יב.]: במה דברים אמורים. דבעיא בדיקה: לטהרות. כלומר בעסוקה בטהרות אבל לבעלה גרידא שאינה עסוקה בטהרות לא:

בהדי מעוברת ומניקה דרישא מטמאות במגע פירוש לטהרות וטהורות לבעליהן אלמא ברייתא מיירי דאין לה וסת: